

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

(Ψυχοσάββατον)

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων,
Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ' Β Γα ρ

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

Στίχ. α'. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε·
κατασκηνώσουσιν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. (Ψαλμ. ξδ' 5)

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

Στίχ. β'. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται, καὶ τὸ
σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει τὴν γῆν. (Ψαλμ. κδ' 13)

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

Στίχ. γ'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. (Ψαλμ.
ρλδ' 13)

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ᾠδὴ Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο
νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη μι
ϋρ γε α να παυ σον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δα
λω ων σϋ εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι
η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων
Δόξα. Τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ.

Ε ν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι η
τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σ ε και τει χος και λι με να ε χο μεν και πρε σβυν
ευ προ σδε κτον προς ον ε τε κες Θε ον Θε ο το ο κε
α νυμ φευτε των πι στων η σω τη ρι α α α α
Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Εἶτα ἡ συνήθης στιχολογία, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Ἐν δὲ ταῖς συναπταῖς πάσαις τῆς στιχολογίας καὶ τοῦ κανόνος, μνημονεύονται πάντες οἱ προαπελθόντες πατέρες καὶ ἀδελφοὶ ἡμῶν.]

Εἰς τὴν ἀ΄ Στιχολογίαν λέγομεν
Καθίσματα Μαρτυρικὰ τοῦ Ἦχου.

Ο φαι δρυ νας τς Α γι ςς σϑ υ περ χου σον και
δο ξα σας τς Ο σι ςς σϑ ως α γαθος υπ αυ των
δυ σω πϑ με νος Χρι στε ο Θε ος την ζω ην η
μων κυ βερ νη σον ως φι λα αν θρωπος και την ευ χην
κα τευ θυ νον ως φι λαν θρωπος ο μο νος εν Α γι
οις α να παυ ο ο ο με νος

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Α θλο φο ροι Κυ ρι ς μα κα ρι α η γη
η πι αν θει σα τοις αι μα σιν υ μων και α γι αι Αι
σκη ναι Αι δε ξα με ναι τα πνευ μα τα υ μων εν στα
δι ω γαρ τον εχ θρον ε θρι αμ βε ευ σα τε και
Χρι στον με τα παρ ρη σι ας ε κη ρυ ξα τε αυ τον
ως α γα θον ι κε τε ευ σα τε σω θη ναι δε
ο με θα τα ψυ χα α ας η μων

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος

πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Αποστολοι Μαρτυρες και Προφηηται
 Ιεραρχαι Οσιοι και Δικαιοιοι καλωστον α
 γωνα τελεεσαντες και την πισντητηησαν
 τες παρησιαν εχοντες προς τον Σωτηηηη
 ραυπερημων αυτον ως αγαθον ικε
 τευσαατε σωθηναι δε ομεθα τας ψυχααας η
 μων

Δόξα. *Νεκρώσιμον.*

Ημνηημητων κεκοιμημενων Κυυριε
 εις μνηαντων προς δοκομενων αγειμε και καθο
 ρωων μσ την καταδιικην προσφε
 ρωτην εκ βασανων φωνην ελεηημονε
 λεησοον με

Και νυν. *Θεοτοκίον*

Μητηραγια ητα αφραστα φω
 τος αγγελικοις σευμνοιστιμωωντες ευ
 σεβως μεγαλυυνομεν

[Εἶτα τὸν Ἄμωμον, εἰς στάσεις β', καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν ἀστάσιν· εἰς δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς β' τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια. Εἶτα Συναπτή, καὶ μνημονεύει πάλιν. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν.]

ΝΕΚΡΩΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ἦχος π̣ά̣ ρ̣ ————— Κε ρ

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ̣^u_q

Των α γι ων ο χο ρος ευ ρε πη γη ην της ζω
ης και αι θυ ραν πα ρα δει σ̣^u_q ευ ρω κα γω την ο δον
δι α της με τα νοι οι ας το α πο λω λος προ βα τον
ε γω ει μι α να κα λεσαι με Σωτηρ και σω ω
σον με^u_q

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ̣^u_q

Οι τον α μνον τ̣^u_q Θε ο κη ρυ ξαν τες και σφαγι
ασθεντες ωσ περ αρνες και προς ζω ην την α γη ρω α
γι οι και α ἴ δι ον με τα τε θεντες τ̣^u_q τον εκ τε
νωσ μαρτυ ρες αι τη σασθε ο φλη μα των λυ σιν η μιν

δω ρη σα α σθε ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Ο ι την ο δον την στε νην βα δι σαν τες τεθ λιμ με

νην παν τες οι εν βι ω ^{u q} οι τον Σταυ ρον ως ζυ γον α

ρα με νοι και ε μοι α κο λθ θη σαν τες εν πιστει ^{u q} δευ τε

α πο λου ε τε α η τοιμα σα υ μιν βρα βει α ^{u q} και

στε φη τα ς ρα α νι ι α ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Ε ι κων ει μι της αρ ρη τσ δο ξης σθ ει και σιγμα

τα φε ρω πται σμα των ^{u q} οι κτει ρη σον το σον πλα σμα Δε σπο

τα και καθα ρι σον ση ευ σπλα γχνι α ^{u q} και την πο θει

νην πα τρι ι δα πα ρα σχο μοι ^{u q} πα ρα δει σθ πα λιν

ποιων πο λι τη ην με ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Ο πα λαι μεν εκ μη ον των πλα σας με και ει κο νι

σθ θει α τι μη σας^{u q} πα ρα βα σει εν το λης δε πα λιν

με ε πι στρεψας εις γην εξ ης ε ληφ θην^{u q} εις το καθ ο

μοι ω σιν ε πα να γα γε^{u q} το αρ χαι ον καλ λος α να

μορ φω ω σα α σθαι^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Α να πα υσον ο Θε ος τς δσ λς σθ και κα τα

τα ξον αυ τς εν πα ρα δει σω^{u q} ο πσ χο ροι των α γι ων

Κυ ρι ε και οι δι και οι εκ λα αμ ψσ σιν ως φω στη

ρες^{u q} τς κε κοι μη με νς δσ λς σθ α να πα υσον^{u q} πα

ρο ρων αυ των παν τα τα εγ κλη η μα α τα^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Τ ο τρι λαμ πες της μι ας Θε ο τη τος ευ σε βως

υ μνη σω μεν βο ωντες ^{u q} Α γι ος ει ο Πα τηρ ο α
ναρ χος ο συ να ναρ χος Υι ος και το θει ον Πνευ μα ^{u q}
φω τι σον η μας πι στει σοι λα τρευ ον τας ^{u q} και τς αι
ω νι ς πυρ ος ε ξα αρ πα α σον ^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω νων α μην ^{u q}

Χ αι αι ρε σε μνη η Θε ον σαρκι τε κς σα εις παν
των σω τη ρι α ^{u q} δι ης γε νος των αν θρω πων ευ ρα
το την σω τη ρι ι αν ^{v' z} δι α σς ευ ροι μεν πα ρα δει
σον ^{u q} Θε ο το ο κε α γνη ευ λο γη με νη ^{u q}

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' z} Α λλη λς
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q} (δισ)

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' z} Α λλη
λς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ο ος ^{u q}

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ

μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεύς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Κάθισμα.

Ἦχος π̣ά̣ ρ̣η̣ ————— Κε ρ

A να παυσον Σω τηρ η μων με τα Δι και αι
ων τς δς λς σς ^u_q και τς τς κα τα σκη νω σον ^{v'}_z εν
ταις αυ λαις σς κα θως γε γραπται ^u_q πα ρο ρωνως α γα
θος τα πλημμε λη μα τα αυ των ^u_q τα ε κς σι α και
τα α κς σι α ^u_q και παν τα τα εν α γνοι οι α και γνω
ω σιν φι λα αν θρωω πε ^u_q

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

O εκ Παρ θε νς α να τει λας τω κο σμω Χρι στε
ο Θε ος ^u_q υι ςς φω τος δι αυ της α να δει ει ξας ^u_q
ε λε η σον η μας ^u_q

* * *

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα:

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄποδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

[Τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς στί, καὶ] ὁ παρὼν τοῦ τριωδίου εἰς ἡ', οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς Τριαδικοῖς καὶ Θεοτοκίοις Τροπαρίοις· Τοῦ ἀναξίου Θεοδώρου.

Ῥδὴ α'. Ῥχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ῥσμα ἀναπέμφωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, ὠδὴν ἐπινίκιον ἄδοντες καὶ βοῶντες· Ῥσωμέν σοι, τῷ μόνῳ Δεσπότη.

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Πάντες δυσωπήσωμεν Χριστόν, τελοῦντες μνήμην σήμερον, τῶν ἀπ' αἰῶνος νεκρῶν, ἵνα τοῦ αἰωνίου πυρὸς αὐτοῦς ῥύσῃται, πίστει κεκοιμημένους, καὶ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Βάθει τῶν κριμάτων σου Χριστέ, πανσόφως σὺ προώρισας,

ἐκάστου τέλος ζωῆς, τὸν ὄρον καὶ τὸν τρόπον· διὸ οὐς ἐκάλυψε τάφος, ἐν πάσῃ χώρᾳ, ἐν τῇ κρίσει, σῶσον Πανοικτίρμον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει τὴν γῆν.

Ὅρους τῆς ζωῆς ἡμῶν ὁ δούς· διὸ τοὺς ἀφυπνώσαντας ἐκ τῆς τοῦ βίου νυκτός, ἡμέρας ἀνεσπέρου, υἱοὺς δεῖξον, Κύριε, Ἱερεῖς ὀρθοδόξους, Βασιλεῖς τε, καὶ πάντα λαόν σου.

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Οὐς περ κατεκάλυψεν ὑγρά, καὶ πόλεμος ἐθέρισε, σεισμὸς δὲ οὐς συνέσχε, καὶ ἔκτειναν φονῶντες, καὶ πῦρ οὐς ἐτέφρωσε, τῶν πιστῶν Ἐλεῆμον, ἐν μερίδι, τάξον τῶν Δικαίων.

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Πάντα παρορῶν τὰ τῆς σαρκός, ὀφλήματα Σωτῆρ ἡμῶν ἐν πάσῃ ἡλικίᾳ, παντὸς γένους ἀνθρώπων, πρὸ τοῦ κριτηρίου σου, στήσον ἀκατακρίτους, σοὶ τῷ Κτίστη, ἀπολογουμένους.

Δόξα.

Τρία μιᾶς φύσεως ὕμνῳ, πρόσωπα ἀθυπόστατα, ἀγέννητον Πατέρα, Υἱὸν τὸν γεννηθέντα, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀναρχον βασιλείαν, ἐξουσίαν, Θεότητα μίαν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὅντως σὺ ἐφάνης οὐρανός, ἐπὶ τῆς γῆς μειζότερος, τοῦ ἀνωτάτου πόλου, ἀνύμφευτε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν, Ἥλιος ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ δεσπότης, τῆς δικαιοσύνης.

ᾠδὴ β΄. Ὁ εἰρμός.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἶμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρός, καὶ ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, πλὴν ἀνδρὸς κυηθεὶς, καὶ λύσας τὴν ἀμαρτίαν, τοῦ προπάτορος Ἀδάμ, ὡς φιλόανθρωπος. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὐς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἶμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ δικαία κρίσει, πήξας ὄρους τῆς ζωῆς, ὁ εἰς ἀφθαρσίαν, ἐκ φθορᾶς προσλαβόμενος, πάντας τοὺς κοιμηθέντας, ἐπ' ἐλπίδι αἰωνίου ἀναστάσεως.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ὁ ἐκ τῶν τεσσάρων, περάτων Κύριε, προσλαβόμενος, τοὺς πιστῶς θανέντας, ἐν θαλάσῃ, ἢ ἐν γῆ, ἢ ἐν ποταμοῖς, πηγαῖς ἢ λίμναις, ἢ φρέασι, βορά, θηρσὶ γενομένους, πετεινοῖς καὶ ἔρπετοῖς, πάντας ἀνάπαυσον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει τὴν γῆν.

Σοῦ ἐν τῇ παλάμῃ, τὰ πάντα Κύριε προδιέκρινας, τοὺς διαλυθέντας, εἰς στοιχείων τετρακτύν, ἐν τῇ παρουσίᾳ σου,

συμπήξας ἀνάστησον, πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, συγχωρῶν αὐτοῖς ὀφλήματα.

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

ᾠ τῆς φοβεραῆς σου, δευτέρας Κύριε ἐπελεύσεως! ὅτι ὡς ἐν εἶδει ἀστραπῆς, ἐπὶ τῆς γῆς ἡκων ἀναστήσεις, πᾶν τὸ πλάσμα σου κρίνεσθαι· τοὺς πίστει σοι, τότε βιώσαντας, ὑπαντῶντάς σοι, συνεῖναι καταξίωσον.

Δόξα.

Υπερτελεστάτη Μονάς, ὑπέρθεε, Τρισυπόστατε, ἀγέννητε Πάτερ, καὶ Υἱὲ μονογενές, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθέν, δι' Υἱοῦ δὲ φανέν, οὐσία μία καὶ φύσις, κυριότης βασιλεία, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀρρήτον τὸ θαῦμα, τῆς σῆς κυήσεως Μητροπάρθενε· πῶς γὰρ καὶ λοχεύεις, καὶ ἀγνεύεις ἐν ταύτῳ; πῶς παιδοτοκεῖς, καὶ ἀγνοεῖς πείραν ὅλως ἀνδρός; ὡς οἶδεν ὁ ὑπὲρ φύσιν ἐκ σοῦ καινοπρεπῶς, Λόγος Θεοῦ γεννηθείς.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρὶ σου, Λόγε Θεοῦ τοὺς οὐρανοὺς ἐν τῷ φωτισμῷ, τῆς σῆς ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως, στερέωσον καὶ ἡμῶν, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων τὰς καρδίας.

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Τοὺς διανύσαντας τὸν τοῦ βίου, δρόμον ἐν δόξῃ εὐσεβεῖ, τῆς δικαιοσύνης ἀναδύσασθαι στέφανον, ἀξίωσον ὁ Θεός, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἀπολαῦσαι.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Τοὺς αἰφνιδίως ἀναρπασθέντας, καταφλεχθέντας ἀστραπαῖς, καὶ ἐναποψύξαντας ἐκ κρούους, καὶ πάσης πληγῆς, ἀνάπαυσον ὁ Θεός, ὅτε τὰ πάντα ἐν πυρὶ δοκιμάσης.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει τὴν γῆν.

Τὴν ἀειτάραχον τοὺς τοῦ βίου, θάλασσαν πλεύσαντας Χριστέ, ἐν τῷ τῆς ἀφθάρτου σου, ζωῆς καταξίωσον, λιμένι καταδραμεῖν, τοὺς ὀρθοδόξῳ ζωῆ κυβερνηθέντας.

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ὀὕς πᾶσα φύσις τῶν ἐναλίων, καὶ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, ἔλαβε κατάβρωμα Χριστέ, τοῖς σοῖς κρίμασιν, ἀνάστησον ὁ Θεός, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ δόξης.

Δόξα.

Νοητικῶς τὴν θείαν Μονάδα, ὡς τρία Πρόσωπα ἀπλῶς, ἅμα τῷ τεμεῖν ἐπισυνάπτω τὰ ἄτομα· ὡς τάχος γὰρ ἀστραπῆς

τρισολαμποῦσα, ὁρᾶται εἰς Ἐνάδα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἄκατανόητόν σου τὸ θαῦμα· πλὴν γὰρ ἀνδρὸς κυοφορεῖς, καὶ τὴν παρθενίαν σου Ἄγνη φρουρεῖς τίκτουσα· διὸ Ἀγγέλων πληθὺς, καὶ βροτῶν γένος, ὑμνεῖ σε εἰς αἰῶνας.

Καὶ πάλιν ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ. Νη ρ

Ο στε ρε ω σασεν τη χει ρι σα Λο ο γε
θε ο τος ο ρα νος εν τω φω τι σμω της σης α λη
θος ε πι γνω σε ως στε ρε ω στον και η μων των ε
πι σοι οι πε ποι θο των τας καρ δι ι α α α ας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καθίσματα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὁ δι' ἡμᾶς ὑπομείνας Σταυρὸν καὶ θάνατον, καὶ νεκρώσας τὸν Ἄδην, καὶ συνεγείρας νεκρούς, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, Σῶτερ ἀνάπαυσον, ὡς φιλόανθρωπος Θεός, καὶ τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ, ἐλεύσει σου Ζωοδότα, ὡς ἔχων πλῆθος ἐλέους, τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπη, καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον, ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ τὰ κύματα Ἄγνη καταπράυνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

Ὁδὴ στ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ. Νη ρ

Σ υ νε χο με νον δε ξαι με φι λαν θρω πε εκ πται

σμα των πολλων ^ν ρζ προς πι πτοντα τοις οι κτιο μοις σθ ^Δ ρζ ως

τον Προ φη την Κυ ρι ε και σω στον με ε ε ε ^ν ρζ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, * ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὠδὴν τό, * Ἀλληλούϊα.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν λειψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου, ἧτις συνέβη ἐν τοῖς χρόνοις Ἀρκαδίου τοῦ Βασιλέως.

Στίχ. Φανέντες ἐκ γῆς Μάρτυρες κεκρυμμένοι,
Αἴρουσι πᾶσαν ἐκ προσώπου γῆς βλάβην.

Εἰκάδα δευτερίην ἀνά σεπτὰ φάνη χθονὸς ὄστᾶ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Ἀθανασίου, τοῦ ἐν τῷ Παυλοπετρίῳ.

Στίχ. Ἀθανάσιος, θρέμμα Παυλοπετρίου,
Ἀποστόλοις σύνεστι Παύλῳ καὶ Πέτρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Ἀνθοῦσα, καὶ οἱ δώδεκα αὐτῆς οἰκέται, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Εὐνοὺς ἐφεῦρες, Ἀνθοῦσα, τοὺς οἰκέτας,
Ξίφει θανούση, συνθανόντας σοι ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Συνετὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ψάλλει Συνετὸς καίπερ ἐκθνήσκων ξίφει·

Βλέπων ἀσυνετοῦντας ἐξετηκόμην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Θαλασσίου καὶ Λιμναίου.

Στίχ. Λιμὴν Λιμναῖον καὶ Θαλάσσιον φέρει,

Ὡς περ θάλασσαν ἐκφυγόντας τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Τελεσφόρου, Ἐπισκόπου Ῥώμης.

Στίχ. Ἦνεγκε καρπὸν τῇ τομῇ Τελεσφόρος,

Τελεσφορήσας εὐγενῆς οἶα σπόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βαραδάτου.

Στίχ. Ἐν γῆ νεκρώσας, ὡς λέγει Παῦλος, μέλη,

Ζωῆς μετέσχεν ἐν πόλῳ Βαραδάτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παπίου, ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως Φρυγίας, καὶ ἐκκλησιαστικοῦ συγγραφέως (**β' αἰ.**).

Στίχ. Πατὴρ Ἱεραπόλεως ὁ Παπίας,

Ἄλλὰ καὶ διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀρίστωνος, ἐπισκόπου Ἀρσινόης Κύπρου, τοῦ θαυματουργοῦ (**ε' αἰ.**).

Στίχ. Ἀρίστων, πατὴρ πέφυκεν Ἀρσινόης,

πατάξας Βελίαρ Σταυροῦ τῇ δυνάμει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λεοντίου τοῦ Ἀθηναίου, τοῦ ἐν Λυκία καὶ δὴ ἐν Ἀτταλείᾳ διαλάμψαντος.

Στίχ. Ἐν Λυκία ἦσθα Λέων ἀλλ' οὐ λύκος,

Ποιμὴν καὶ γὰρ κάλλιστος ταύτης ὠράθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ἐν ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Βλάσιος μᾶλλον δὲ Γελάσιος, ὁ ἐπίσκοπος Ῥώμης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀρχιερεὺς Βλάσιος ἐφάνη μέγας,

Κόσμος πεφηνῶς μᾶλλον αὐτὸς τῷ θρόνῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου καὶ Στυλίτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ἁγίας καὶ ἐνδόξου Νέας Ὁσιομάρτυρος Θεοκτίστης Ῥωσίδος τῆς διὰ Χριστὸν σαλῆς, τῆς ἐν Βορονέζ μὲν τὸ πρότερον ἀσκησάσης, ἐν ὑπερορία δὲ ὕστερον ἐν πολλαῖς κακοπαθείαις καὶ βασάνοις ἀθλησάσης καὶ τὸ ζῆν ἐκείσε ἐκμετρησάσης ἐν ἔτει **α,θ,λ,ς' (1936).**

Στίχ. Θεοκτίστη ἡ σαλή ἡ Νεομάρτυς,

Τῆς Ῥωσίας γέγονεν ἄσβεστος λύχνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἐννέα μαρτύρων Παίδων ἐν Κόλα τῆς Γεωργίας (**ῶν τὰ ὀνόματα: Γκουράμ, Ἀρντέσε, Μπακάρ, Βαχέ, Μπαρτζίμ, Νταχί, Γιουανσέρ, Ῥαμὰζ καὶ Παρσάμ**), κατὰ τὸν **ς' (6)** αἰῶνα ἀθλησάντων.

Στίχ. Τοὺς ἀγγελικοῖς τάγμασιν ἰσαριθμούς,

Παιδομάρτυρας ὕμνῳ τῆς Γεωργίας.

Εἶτα τὸ παρόν, ἐκ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνησάντων πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θεϊότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν.

Στίχ. Ἀμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,

Τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπαυσαμένων ψυχὰς κατὰταξον, Δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν Δικαίων σου σκηναῖς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος ἀθάνατος. Ἀμήν.

* * *

ᾠδὴ ἡ'. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος πλὴν Νη

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερουψοῦντες

αυ τον εις τας αι ω νας

Τον εν Ορει α γι ω δο ξα σθε εν τα και εν

Βα τω πυ ρι το της Α ει παρθε νσ τω Μω υ ση

μυ στη ρι ογνω ρι σαντα α Κυ ρι ον υ μνει τε και

υ περ υ ψα σ τε εις παν τας τας αι ω ω να α α

ας

* * *

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ᾠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

ᾠχος πλὴν Νη ς

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ

ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτέραν ασγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οτως Θεο
τοκον σεεμεγαλυυνοομεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτέραν ασγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οτως Θεο
τοκον σεεμεγαλυυνοομεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτέραν ασγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οτως Θεο
τοκον σεεμεγαλυυνοομεν

5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοῦς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

Ῥδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

T ον προ δη λω θεν τα εν ο ρει τω νο μο θε
 ε τη εν πυ ρι και βα τω το κον τον της α ει παρ
 θε υ εις η μων των πι στωων σω τη ρι αν υ
 μνοις α σι γητοις με γα λυ υ νο ο μεν

Καὶ τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου.

A ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν
 σε την Θε ο το κον την α ει μα κα ρι στον

και πα να μω μη η τον και μη τε ρα τς ε Θε ε η
 μων την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ νο με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ε

Ο και νε κρων και ζω ων των ε ξου σι α
 ζων ως Θε ος α να παυσον τς σς δς λς εν ταις
 σκη ναι αις των ε κλε κτων ει γαρ και η μα αρ τον
 Σω ω τερ αλλ ουκ α πε στη σαν εκ σ

Ἔτερον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι θ

Α να παυ σο ον τς δς ε λς σς εν χω ρα
 ζω ων των Κυ υ ρι ε εν θα Α πε δρα α ο δυ
 υ υ νη λυ πη ο μς ε και στε ε να γ μοσ ι λα

θι ως φι λα αν θρω πος α περ εν βι ι ω η η
μαρτον μο νος γαρ α να μα αρ τητος υ παρχεις
και ε ε λε η η μων νε κρων και ζων τω ων Δε
σπο ο της

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Mα ρι α Θε ε ο νυ υμ φευ τε Χρι στον
α πα αυσ τως πρε ε σβευ ε υ περ η μων τω ων σων
δδ δ δ λων συν θε η γο ροι οις Προ φη η τες
και των Μαρ τυ ρων δη η μοις τε Ι ε ραρ
χω ων Ο σι ι ων τε και παν των τε των Δι και
αι αι ων συγ κλη ρο νο μω ρς γε νε ε σθαι της
ου ρα νων βα α σι λει ει ας

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος πλ. Νη ς

Πα σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι
ον εκ τω ω ω ω ω ν ου ρα α νων αι αι νει ει ει

τε α αυ τον εν τοι οι οισ υ ψι ι στοις σοι πρεπει υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ

γε λοι οι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε

α αυ τον πα α σαι αι δυ να α α α μεις α α αυ

του ου σοι πρεπει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστώμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράσεισος. Ἦχος πλὴν Νη ς

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ

τε αυ τον κα τα το πλη θοσ τησ με γα λω συ νησ αυ τσ

Δ ευ τε προ τε λς παν τες α δελ φοι τον χον η μων

βλε πον τες και της φυ σε ως η μων το α σθε νες και

την ευ τε λει αν η μων και το τε λος ο ψω με θα

και τα ορ γα να τσ σκευ ς της σαρ κος και ο τι

κο ο νις ο αν θρω πος βρω ω μα σκω λη κων και

φθο ρα ο τι ξη ρα α τα ο στα η μων ο

λωσ μη ε χονταπνοην τας τα φραςκα τι δωμεν που η
δο ξα που τοκαλ λος της μορ φης που η ευ λα α λος
γλω ω ωσ σα που η ο φρυσ η που ο Ο φθαλ μος
παν τα κο νισ και σκι α δι ο φεισαι Σω τηρ παν των η
μων

Στίχ. β'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος
αι νει τε αυ τον

εν ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα

Tι α πα τα ται ανθρωπος αυ χων τι μα την τα

ρατ τε ται ο πη λος και μετ ο λι γον ο αυτος τι

ου λο γι ζε ται ο χας ο τι κο νισ το φυ ρα μα

και σα πρι ας και φθο ρας α πο βο λη ει ουν πη

λο ος ε σμεν ανθρωποι τι ι προς τε τη καμεν τη

γη και ει χρι στς ε σμεν συμ φυ τοι τι

ου προς τρε χο μεν αυ τω και ο ο λην α φε με νοι

την ε πι κη ρον και ρε ου σαν ζω ην τη ζω η

τη η α φθα α αρ τω ακο λθ θεν τες η τις ε

στιν ο Χριστος ο φωτισμοσ των ψυχων η η
μων

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ
αι νει τε αυ

τον εν χορδαιαις και ορ γανω

Οτι χειρις πλασασ τον Αδαμ και στησας

μεθοριον αφθαρσι ασ και θνητο τητος Σωτηρ και

της εν χαριτι ζωης της φθορας απαλαξασ τε

προς την πρωτην μεταθεμενος ζων αυτος τς

δσ ε λς σδ Δεσποτα ουσ προσε λα βε εξ ημων

μετα Δικαιων ανα παυσον και εν χο

ρω των εκλεκτων και των τα ονοματα μετα

γραψας εν βιβλω της ζωης εν φωνη Ααρχαγγεε

ε λς ε ξα να στησας σαλπιγγος η χοι κα

τα ξι ωσον αυ τς της ορα νι ο Βασι λει ει α ας

σδ

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αινείτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ
πα σα πνο η αι νε σα α τω ω

τον Κυ ρι ον

Xρι στος α νε στη λυ σασ των δε σμων Α δα μ τον

πρω το πλα στον και τσ Α δσ κα τα λυ σασ την ι σχυν

θα ρ σει τε παν τες οι νε κροι ε νε κρω θη ο θα να

τος ε σκυ λευ θη και ο Α δης συν αυ τω και ο Χρι

στο ος ε βα σι λευ σεν ο σταυ ρω θεις και α να

στας αυ τος η μι ν ε χα ρι σα το την

α φθα ρ σι αν της σα ρ κος αυ τος α νι στα η μας και

δω ρει ται την α να στα σιν η μι ν και της δο ξη ης

ε κει ει ει νης μετ ευ φρο συ νης παν τας α ξι οι

τς εν πι στει α κλι νει πε πι στευ κο ο τας θε ρ μω ως επ αυ

τω

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ἦχος Δι-θ

Δο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ω Πνε ε ευ μα τι

Ω ς α αν θος μα ραι αι αι νε ται και ως

ο να αρ πα ρε ε ε ερ χε ε ε ε ται και δι

α λυ ε ε ε ται πα ας α α αν θρω ω ω πος

πα λιν δε η χουουσησ της σα α αλ πιγ γος νε κροι

ως εν συσ σει ει σμω παν τες α α α να στη η η η

σο ο ο ον ται προς την σην υ πα αν τη η σιν Χρι

στε ε ε ο ο Θε ε ε ος το τε ε Δε σπο

ο ο τα ους με τε ε στη σα ας εξ η η μων εν

ταιστων Α γι ω ω ων σου κα τα α τα αξον σκη η

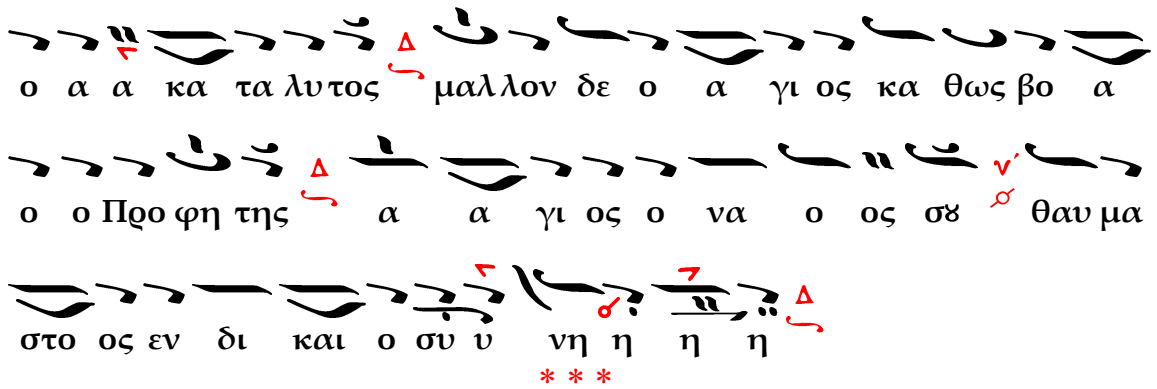
ναις τα πνευ μα τα Δε σπο ο τα των σω ω ω ων δου

ου ου λω ων α α α ει

Χ και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Χ αι αι ρε Μα ρι α Θε ο το ο κε ο να ος

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῦμα τὴν μικρὰν δοξολογίαν ὡς ἀκολούθως.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα * Κύριε, ἐλέησόν με * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς * ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν

ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· * συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· * φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· * τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, * σοὶ πρέπει ὕμνος, * σοὶ δόξα πρέπει, * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * νῦν καὶ ἀεὶ * καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Ὁ ἱερεὺς· Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν... καὶ τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας, καὶ οἱ χοροὶ τὰς οἰκείας ἀποκρίσεις· Κύριε, ἐλέησον. Παράσχου, Κύριε, κτλ.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον

τρία Στιχηρὰ Προσόμοια Νεκρώσιμα.

Ποίημα Θεοφάνους ὦν, καὶ τῶν εἰς τοὺς λοιποὺς ἦχους ἐν τοῖς ἄλλοις Σάββασι τοιούτων Προσομοίων ὁμοῦ, ἡ ἀκροστιχὴς ἐστὶ·
Σοὺς Χριστὲ δούλους γράψον ἐν ζώντων βίβλῳ.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ῥύμην, τοῦ θανάτου καὶ φθοράν, σοῦ τῷ ζωηφόρῳ θανάτῳ, καθεῖλες Δέσποτα· πᾶσι δὲ ἐπήγασας ζωὴν αἰώνιον, καὶ νεκροὺς ἐξανάστασιν, θνητοῖς ἐδωρήσω· ὅθεν σου δεόμεθα, Σῶτερ ἀνάπαυσον, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τῆς ἀκηράτου σου δόξης, τούτους καταξιώσον φιλόνηρωπε.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἴνα, τοὺς ἀνθρώπους κοινωνοὺς θείας Βασιλείας ἐργάσῃ, σταυρὸν ὑπέμεινας, θάνατον ἐκούσιον καταδεξάμενος· διὰ τοῦτο δεόμεθα, τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, μετόχους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τῆς αἰδίου σου δόξης, καὶ μακαριότητος ἀξιώσον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσαι τὸ σὸν πλάσμα βουληθεὶς, τῆς οἰκονομίας τὸ ὄντως, βαθὺ μυστήριον, χαίρων ἐξετέλεσας, ὡς ὑπεράγαθος, καὶ τιμῆς ἐξηγόρασας, τὸν σύμπαντα Κόσμον, Αἷματι τιμίῳ σου· διὸ δεόμεθα, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τοῦ γλυκυτάτου σου κάλλους, τούτους καταξιώσον Φιλόνηρωπε.

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Πα

Δοξολογία Πατριάρχων και Υγιωμάτων
Αγιώπνευματά

Αλόγω Αδαμ εχρημάτισεν ητ

ξυλαπογευσις παλαιεεν Εεδεμο

Νη τεοοοφισιονεεεξηρευξαααα

Δι τοδι αυτγαρεισηλθενοθαααα

Πα ναααατοςπαγγενηκατεσθιιωωντον

αανθρωωωωπον αλλελθωνοΔεσποτης

Δι καθειειλετονδραακοοοοντακαιανα

παυσινημινεεεδωρηησαααατο

Δι προςαυτονυενβοηηηησωωωωμεν

Πα φεισαιΣωτηρκαιυςπροοοσεελαααβυ

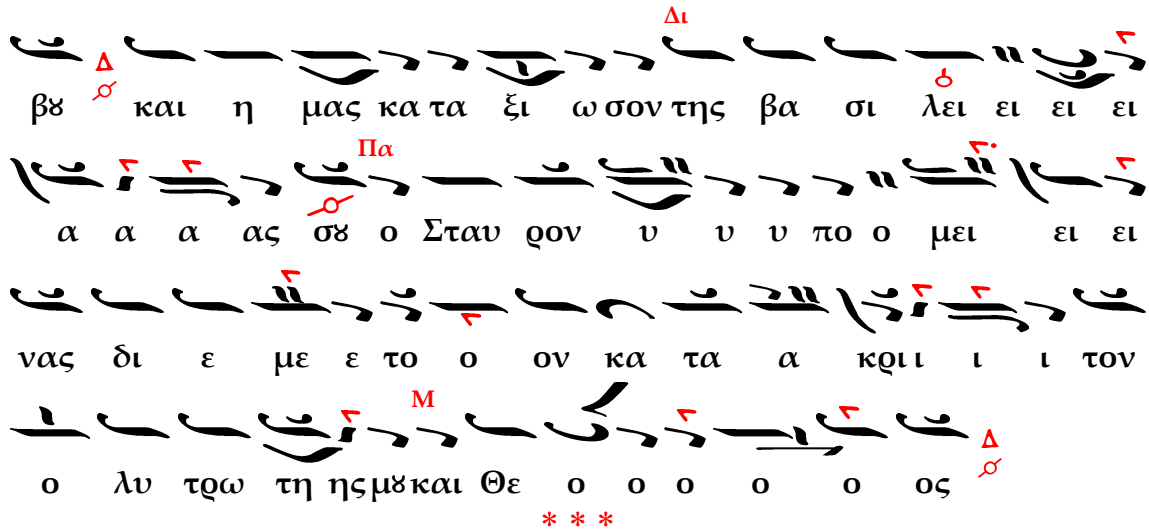
μετατωνεκλεκτωνυαναααπαααυ

σον

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ^{Πα} αὶ νῦ νῦ νῦν καὶ αὐ αὐ εὐ καὶ εἰς
τῶ ς ςς αὐ αὐ ὦ ὦ ὦ νας τῶν αὐ ὦ ὦ ὦ
νων α α α μην

Σ^{Πα} υ εὐ ο Θε ος ἡ μων ο ἐν σο φη α τα πα
αν τα δη μι ργ γων καὶ πλη ἡ ρων Προ φη τας ε ξα πε
στει λας Χρι ι στε προ φη τευσαι σς ς τη η ην
πα α α ρς ς σι ι ι αν καὶ Α πο ο στο ο ο
λς κη ρυ υ ξαι αι σς ς τα με γα λειει ει ει α
καὶ οὐ μεν προ ε φη η τευ σα αν τη η ην ε ε ε
λε ευ σι ι ιν σς οὐ δε τω βα πτι σμα α τι ε ε φω
ῶ τι σαν τα ε ε ε ε θνη μαρ τυ ρες δε ε ε
πα α θο ο ον τες ε τυ χον ὦν περ ε ε πο θεν
καὶ πρε σβευ ει σοι ο χο ρος των Α πο ο στο ο ο λων
Πα συν τη η η τε κς ς ση η η η σε α να παυ
σον ο Θε ε ος ψυ χας ας προ ο ο σε ε λα α α

Εἶτα ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἱερεὺς:

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. 134' 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Καὶ φάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον.

Ἦχος π̣δ̣ Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο
 νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη μι
 ρο γε α να παυ σον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δα
 λω ων σα εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι
 η τη και πλα στη και Θε ε ω η η μων
 Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σ ε και τει χος και λι με να ε χο μεν και πρε σβυ ν
 ευ προ σδε κτον προς ον ε τε κες Θε ον Θε ο το ο κε
 α νυμ φευ τε των πι στων η σω τη ρι α α α α
 Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην Ὠραν
 καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος π̣δ̣ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς δ' ἐκ τῆς γ' ὥδης καὶ δ' ἐκ τῆς 4' ὥδης τοῦ κανόνος τοῦ Ψυχουσαββάτου. Εἰ δὲ μὴ τὰ συνήθη Ἀντίφωνα (τὰ λεγόμενα τῶν καθημερινῶν).

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον ημας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον ημας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (141' 5)

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον ημας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (141' 16)

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον ημας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβειαισ τῆς Θεοτοοκου Σωτηρῶ
σον ἡμασ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 132 (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (132' 1)

Πρεσβειαισ των Αγιων σωσον ημασ Κυρι
ε

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (132' 1)

Πρεσβειαισ των Αγιων σωσον ημασ Κυρι
ε

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὕψηλοῖς ὁ Κύριος. (132' 4)

Πρεσβειαισ των Αγιων σωσον ημασ Κυρι
ε

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (132' 5)

Πρεσβειαισ των Αγιων σωσον ημασ Κυρι
ε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει καιεις τες αι ω ναςτωναι ω
νων α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 48' (94).

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ
τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (48'1)

Σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οις θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λς ς ι
α

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (Ψδ'2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
 γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον ταςσοι αλ λη λϛ ϝ ι
 α

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (Ψδ'3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
 γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον ταςσοι αλ λη λϛ ι
 α α α

Ψαλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαυ μα στο ο ο ο
 ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον ταςσοι αλ λη λϛ ϝ ι α

Ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος πλ. β. Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο
νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη μι
ερ γε α να παυ σον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δσ
λων σσ εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι
η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Α γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
τε η μιν

Κοντάκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Μ ε τα των Α γι ων α να παυ σον Χρι στε ο
Θε ος τας ψυ χας τω ων δσ λων σσ εν θα σκ ε
στι πο νος σ λυ πη σ στε νε γ μοσ αλ λα ζω η η α

τε λευ τη το ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η ησον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἀπόστολον νεκρώσιμον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ.β.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ψαλμὸς κδ΄.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει γῆν.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεὸς μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ.β. Δι-θ.

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον

ται και το σπε ερ μα αυ των κλη ρο νο μη σει ει

γη ην

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεὸς μου, ἐπὶ

σοὶ πεποιθα

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον

ται ^Δ και το σπε ερ μα αυ των κλη ρο νο μη σει ει
 γη ην ^ε

Στίχ. Τὰς ὁδοὺς σου Κύριε γνώρισόν με ^Δ και τας ^χ τρι βς σθ

δι ι δα ξον με ^Δ

A ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον

ται ^Δ και το σπε ερ μα αυ των κλη ρο νο μη σει ει γη

η ην ⁷ ^Δ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

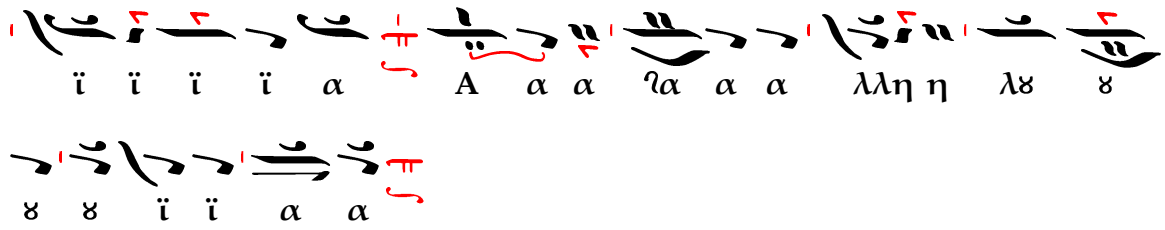
(δ' 13-17)

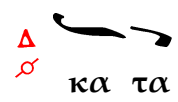
Ἀδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

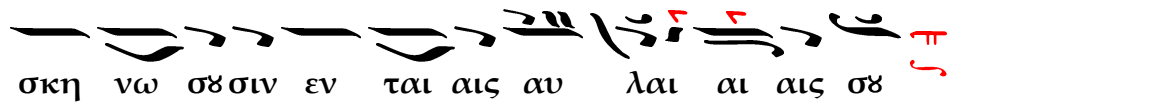
Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς ξδ'-ρλδ').

Ἦχος ^π Πα ^Ϟ

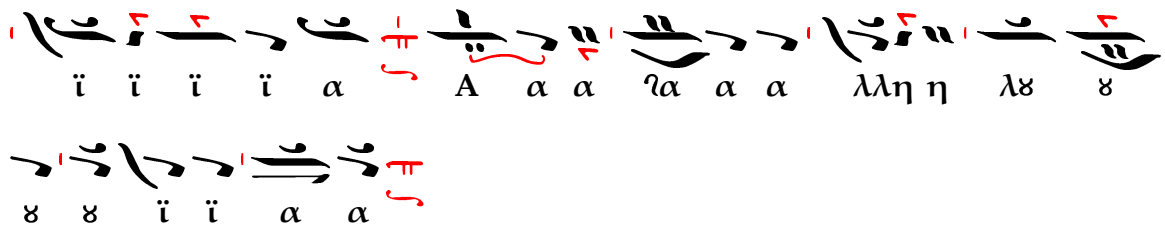
A λλη λϞ ï ï α ^π A λλη η λϞ Ϟ Ϟ Ϟ

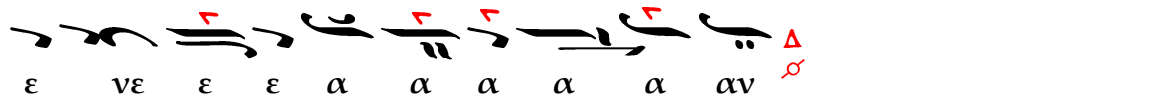
Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε·

A λλη λϑ ι ι α Α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν

A λλη η λϑ ι ι α α α α Α λλη

λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α Α α α ρα α α

λλη η η λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

(κα' 8-9, 25-27, 33-36).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονταί ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες ὅτι ἐγὼ εἰμι καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε. Μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν. Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος. Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ

καὶ ἄστροις, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ ἠχούσης θαλάσσης καὶ σάλου, ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μήποτε βαρηθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη· ὡς παγὶς γὰρ ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. Ἄγρυπνεῖτε οὖν ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι ἵνα καταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

ᾠχος **ἰὺ Δι**

ο ξα α σοι **Δ** Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι **Δ**

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

ᾠχος **Πα**

Μ **Πα**
 ι τα α α α α α α α α α α Χε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε
 ρου ου βι ι ι ι ι ι ι μυ υ υ υ υ
 στι ι ι ι ι ι μυ υ υ υ υ στι ι κω ως **Δ**
Μ **Πα**
 ει ει ει ει κο ο υι ι ι ι ι ι

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Κε
χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε α **Πα** των ο ολων

υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι

Ταις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι αι

αι αις α ο ρα α α α α α α τως δο ρυ φο

ρου ου ου με ε νον τα α α α α α α ξε ε σι ιν

Αλ λη λου ου ι α α α α α α α α α

α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ υ υ ρι ε Ε λε η η σον

Ἦχος Δι-Θ

Π α ρα σχο Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε ^Δ

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ι ε ^{Ζ'}

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ ρι ε ^{Ζ'}

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε ^Δ

Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε ^Θ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε ^Δ

Α μη η η η η ην ^Θ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϑ ^Θ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σϑ ^Δ

Λειτουργικά σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος $\underline{\underline{\omega}} \underline{\underline{\alpha}} \underline{\underline{\beta}}$ Δι - θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα ^Δ Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι

σον ^Θ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον

τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευ μα το ος σθ

Ε χο μεν προσ τον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον και ἄλλως :

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σθ

ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ς ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι σοις

Σ ε ε υ μνϝ ϝ μεν σε Ευ λο γϝ ϝ μεν
 σοι ευ χα ρι στϝ ϝ μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με
 θα σϝ ο Θε ος η μων και ἄλλως : ο Θε ο ος η
 η η μων

Ἐτονίσθησαν ιζ' Αυγ. ,αθζζ', ἀντεγράφησαν ε' Ἰαν. ,βις', ΙΑ.

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι
Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των
 Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν
 δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι
 τως των Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η ην α
 δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον
 τε ε ε κϝ ϝ ϝ ϝ ϝ σαν την ον τω ω ως Θε ε
 ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε

εν

Ἄξιον ἔστιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἤχος Δι-θ

Αξιον εεστιν ως ααληηη
θωωω ως μακαριζεινσε την Θεοοτοο
οοκον την αειμακααριστοοονκαιαι
παναμωωμηητοοοονκαιμηητεε
ερατθ Θε ςς ηημωωωων την τι
μιωωτεεεεραντων Χεερθβιι
ιιμ και ενδοξοοτεεεεραν ασυγ
κριι τωσ των Σεερααφιιιιμ την α
διααφθοοοορωωως Θεοον Λογον
τεεε κςςςςσαν την οον τωσ
Θεεεοτοοοοκον σε μεεγαααλυ
υνοοοο μεεεν

Ἐτονίσθη κα' Δεκ. , βη', ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη κς' Ὀκτ. , βιθ', Ἰ.Α.

Ἄξιον ἔστιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Θ.

A Δι ξι ον ε στι ιν ω ως α λη η θως μα κα
 ρι ι ζει ει ει ει ν σε τη η ην Θε ο ο
 το ο ο ο ο ο κον τη α ει μα κα α ρι ιστον
 και αι πα να α μω ω μη η η τον και μη τε
 ε ε ρα α α τθ Θε ε ς ς ς ς ς η
 μων την τι μι ω τε ε ε ε ρα αν τωων
 Χε ρθ ς βι μι και αι ε εν δο ο ξο ο
 τε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι τω ω ως
 τω ω ων Σε ε ε ε ε ρα φιμ την α δι ι ι
 ι α α α φθο ο ο ρω ως Θε ο ο ο
 ον Λο ο ο ο γο ον τε ε κθ ς ς σαν την
 ο ο ον τω ω ωως Θε ε ο ο το ο ο
 ο ο κον ἢ Θε ο το ο ο ο κον
 σε ε ε με γα α λυ υ υ υ υ νο με ε ε
 ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ιδ' Σεπτ. , βθ', ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη κς' Ὀκτ. , βιθ', Ἰ.Α.

Τῷ Σαββάτῳ. Πέτρου Λαμπαδαρίου Ἦχος Πάϛα ϛ

M α κα α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α ρι ι ι ι ι ι ι ι ι μα κα

α α ρι ι οι οι οι οι οι οι ροι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ρου ου ου ου ου ου ου ου ους ε ξε ε

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ξε λε ε ε

ξω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω και αι αι αι

προ ο σε ε λα α α α α α α α α α βου ου ου

ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ε ε ε κυ

υ υ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε και το μνη

μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ου υ υ ρυ υ υ υ υ υ υ υ

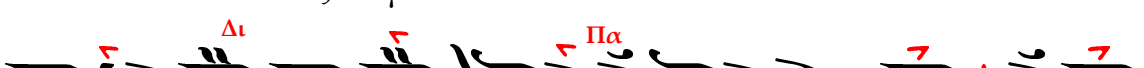
υ υ νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

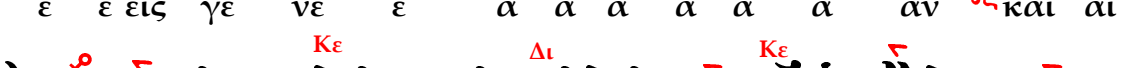
 ον α τομνη μο ο συ υ υ νο ο ο ο ο ον αυ τω

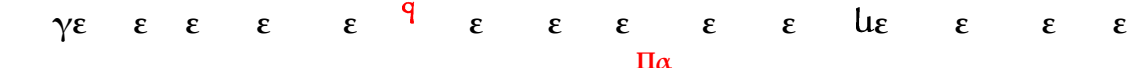
 ω ω ων εις γε ε νε ε ε ε ε ε ε ε

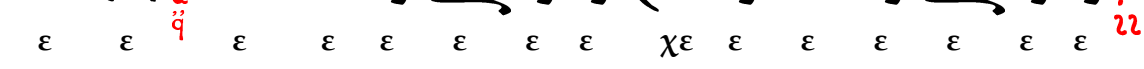
 ε ε εις γε νε ε α α α α α αν και αι

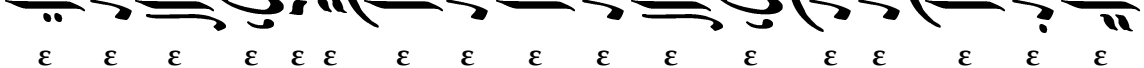
 γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λιε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε και αι αι γε ε ε ε νε ε ε α α α α

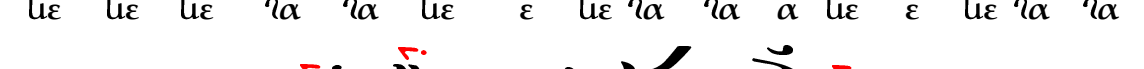
 αν Α λιε ε ε ρα α λιε λιε ρα ρα λιε

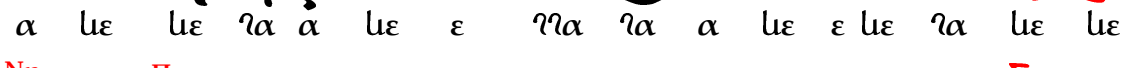
 ε ε λιε ρα ρα α λιε λιε ρα ρα λιε ε λιε ρα ρα α

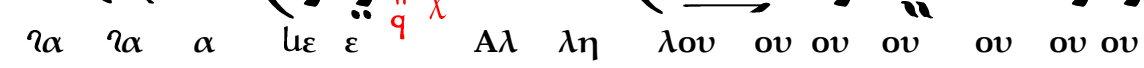
 λιε λιε λιε ρα ρα λιε ε λιε ρα ρα α λιε ε λιε ρα ρα

 α λιε λιε ρα α λιε ε ρα ρα α λιε ε λιε ρα λιε λιε

 ρα ρα α λιε ε Αλ λη λου ου ου ου ου ου ου

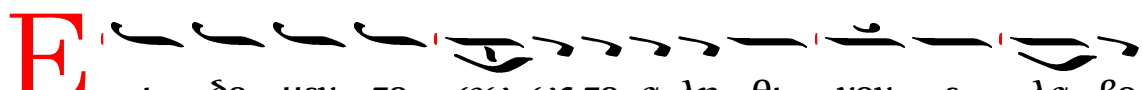

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

 α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη

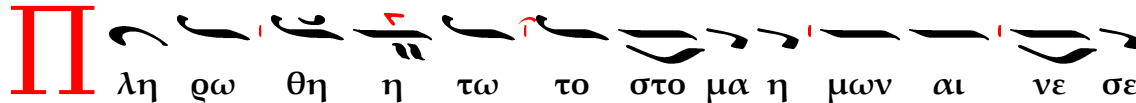

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϑ ϑ ϑ ϑν

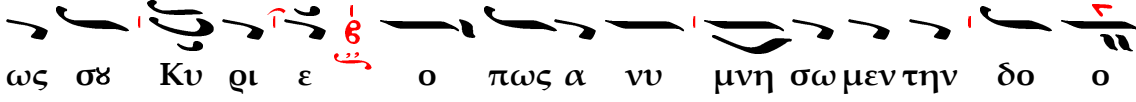

 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

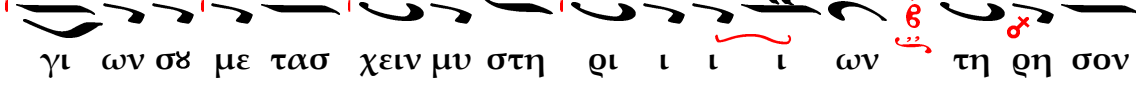
 Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

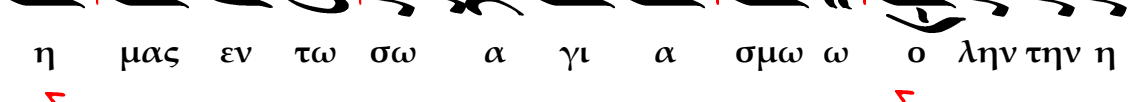
 ως σϑ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

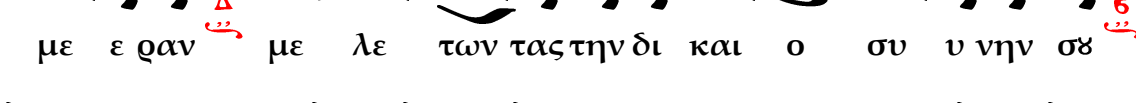
 ξαν σϑ ο τι η ξι ω σας η μας των α

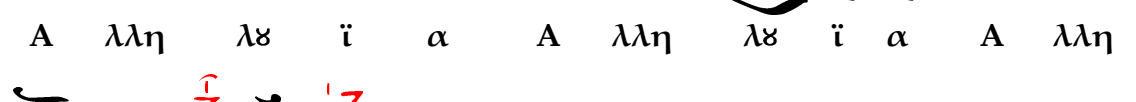
 γι ων σϑ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σϑ

 Α λλη λϑ ï α Α λλη λϑ ï α Α λλη

 λϑ ï α α α

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν·

Ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια. Ἦχος δ΄.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων * τετελειωμένων * τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * Σῶτερ, ἀνάπαυσον, * φυλάττων αὐτὰς * εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν * τὴν παρὰ σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, * ὅπου πάντες οἱ ἅγιοί σου ἀναπαύονται, * ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ καταβάς εἰς ἄδην * καὶ τὰς ὀδύνας λύσας * τῶν πεπεδημένων * αὐτὸς καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἡ μόνη ἀγνή * καὶ ἄχραντος Παρθένος, * ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, * πρέσβευε τοῦ σωθῆναι * τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικοιμημένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς:

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

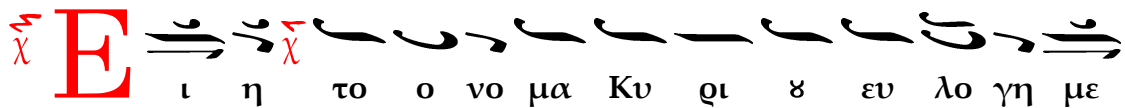
Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν:

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον,

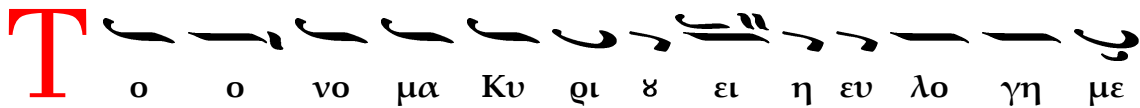
ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

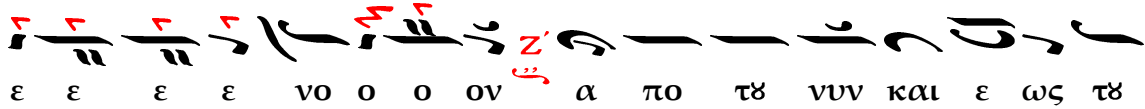

Ὁ χορός· Αἰωνία ἡ μνήμη. (ἐκ τρίτου)

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

 νον α πο τῶ νυν και ε ως τῶ αι ω ω νος (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με

 ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τῶ νυν και ε ως τῶ

 αι ω ω νο ο ος